

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 20C/24/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7108201934
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miron Čiževský
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7108201934.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Mironom Čiževským v právnej veci žalobcu: F. X., obchodné meno F. IGLI AUTO, so sídlom Cyrila a Metoda 4, Rožňava, IČO: 10 750 550, právne zastúpený JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom so sídlom ul. Cyrila a Metoda 4, Rožňava, proti žalovanej: ALLIANZ - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie 15 441,84 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4 849,59 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 8,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 12 332,02 odo dňa 1.5.2007 - 31.1.2014 a 8,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 4 849,59 Eur odo dňa 1.2.2014 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. O trovách konania súd rozhodne v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojou žalobou, ktorá bola doručená súdu dňa 21.1.2008 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú uhradiť mu istinu vo výške 465,201.- Sk, čo je 15 441,85 Eur spolu s 8,5 %-ným úrokom z omeškania odo dňa 1.5.2007 do zaplatenia a nahradiť trovy tohto konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalovaná mu neuhradila celé poistné plnenie, ktoré si uplatnil po poškodení nákladného vozidla zn. Mercedes Benz Actros 1840 LS, D.: V.-XXXAL, ktoré bolo poškodené pri dopravnej nehode dňa 13.6.2006.

Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania dňa 22.12.2005 uzatvorili poistnú zmluvu Combi -D, č. XXXXXXXXXX ako zmluvu o havarijnom poistení pre prípad havárie a živlu. Predmetom poistnej zmluvy bolo nákladné motorové vozidlo, ťahač zn. Mercedes Benz s výškou ročného poistného 108 533,- Sk s lehotným štvrtročným poistným na sumu 22 792.- Sk, ktoré bolo zaplatené v hotovosti dňa 22.12.2005. Súčasťou tejto poistnej zmluvy sú aj všeobecné poistné podmienky pre havarijné poistenie motorových a prípojných vozidiel.

Tieto skutočnosti si súd overil z poistnej zmluvy ako aj zo všeobecných poistných podmienok.

Ako súd z listinných dôkazov, ako aj z výpovede žalobcu zistil, že dňa 13.6.2006, v čase o 23:45 hod. došlo k dopravnej nehode na štátnej ceste za obcou Nálepko, pri odbočke na Henclovú a to tak, že v zúženom úseku cesty jazdil neosvetlený cyklista, ktorý nedal prednosť ťahaču, pričom vodič ťahača v snahe vyhnúť sa zrážke s cyklistom s týmto ťahačom havaroval svojou pravou stranou. Touto nehodou došlo k poškodeniu motorového vozidla. Dopravná nehoda bola hlásená na Okresnom riaditeľstve policajného zboru Spišská Nová Ves, ktorá aj túto nehodu vyšetřovala.

Žalobca vznik tejto poisťnej udalosti ohlásil žalovanej dňa 19.6.2006 a prvá obhliadka poškodeného motorového vozidla bola vykonaná dňa 21.6.2006. Pri tejto dopravnej nehode došlo podľa udania žalobcu k poškodeniu jeho motorového vozidla a vznikla mu škoda vo výške 861 209.- Sk, t.j. 28 586,90 Eur, ktorú si uplatnil u žalovanej listom zo dňa 20.12.2006. K uvedenej žiadosti doložil žalobca aj znalecký posudok č. 92/2006 znalca Ing. Karola Koteleša. Následne žalovaná listom zo dňa 17.1.2007 mu oznámila, že nemôže dôjsť k výplате poisťného plnenia podľa doloženého znaleckého posudku. Následne mu žalovaná v mesiaci apríl 2007 uhradila sumu vo výške 396 008.- Sk a následne listom zo dňa 31.10. mu žalovaná oznámila, že po skončení prešetrenia postupu likvidácie zotrúva na pôvodnom výpočte nákladov na opravu haváriou poškodeného vozidla a uhradenú sumu 396 008.- Sk má považovať za končenu z hľadiska likvidácie poisťnej udalosti. Ako zdôvodnenie mu uviedla, že k tomuto záveru došla pri obhliadkach poškodeného vozidla kde boli zistené staršie poškodenia uvedeného vozidla na kabíne a preto náklady na opravu starších poškodení neboli akceptované.

Súd v rámci dokazovania sa oboznámil aj s výpisom zo Živnostenského registra Obvodného úradu v Rožňave zo dňa 21.1.2008, z ktorého zistil, že žalobca podnikal na základe živnostenského listu a pod bodom 26 mal ako predmet podnikania uvedený výkon cestnej verejnej dopravy, tovaru (nákladná taxislužba).

Súd sa taktiež oboznámil aj s rozhodnutím Obvodného úradu Rožňava, odbor živnostenského podnikania zo dňa 28.12.2009, ktorým Obvodný úrad Rožňava rozhodol o pozastavení prevádzkovania živnosti podnikateľa Igor Lipták - IGLI AUTO, Cyrila a Metoda 4, 048 01 Rožňava.

Súd v rámci dokazovania sa oboznámil aj so znaleckým posudkom, ktorý si dal vypracovať samotný žalobca u znalca Ing. Koteleša a z uvedeného znaleckého posudku zistil, že znalec vyčíslil náklady na opravu poškodeného vozidla súvisiace s dopravnou nehodou, ku ktorej došlo dňa 13.6.2006 sumou 861 209.-Sk, pričom náklady na materiál predstavovali 804 803.-Sk a náklady na práce potrebné na opravu vo výške 56 406.-Sk.

Súd v rámci dokazovania sa oboznámil aj s faktúrou čí. 20061214 zo dňa 14.12.2006 spoločnosti Belos, s.r.o., Drevárska 2, Spišská Nová Ves, ktorá vykonala opravu nákladného motorového vozidla zn. Mercedes Benz Actros 1840 LS, ŠPZ: RV-776AL, z ktorej súd zistil, že celkové náklady spolu s použitými náhradnými dielmi predstavujú 873 130.- Sk.

Súd ďalej v rámci dokazovania sa oboznámil taktiež s listom žalovanej zo dňa 4.4.2007, ktorý bol adresovaný žalobcovi ako likvidácia poisťnej udalosti, v ktorom žalovaná uviedla, že v hore uvedenej záležitosti mu oznamuje, že škodu na jeho motorovom vozidle likvidovali rozpočtom nákladov na opravu v úrovni cien bez DPH a po odpočítaní spoluúčasti mu poukázali sumu 396 008.- Sk a to na účet spoločnosti DAS poisťovňa právnej ochrany v zmysle obdržanej dispozície.

Dňa 10.7.2008 žalovaná doručila tunajšiemu súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedla, že v rámci ich interného šetrenia zistili, že dňa 30.10.2002 v Českej poisťovni Slovensko s plneným rozpočtom vo výške 1 536 554.- Sk došlo ku totálnej finančnej škode a to na ľavej prednej časti a vnútornej časti kabíny motorového vozidla a taktiež, že dňa 16.9.2004 v spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa došlo k plneniu s rozpočtom vo výške 28 199.- Sk.

Žalovaná ďalej uviedla, že podľa zistenia technikov žalovaná pri obhliadke poškodeného motorového vozidla boli pri odstrojení kabíny zistené staré poškodenia aj podľa spracovanej fotodokumentácie z roku 2006 je zrejmé, že nebola vykonaná výmena kabíny vozidla po dopravnej nehode z roku 2002 ale táto bola len opravovaná a že v znaleckom posudku Ing. Koteleša, na ktorý sa žalobca odvoláva boli však do výšky škody pojaté aj poškodenia z predchádzajúcej totálnej škody v roku 2002. Na základe týchto zistení poskytli výšku škody v sume 440 009.- Sk a poskytli poisťné plnenie v zmysle poisťnej zmluvy a všeobecných poisťných podmienok. Z toho dôvodu žiadali žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť a zaviazat žalobcu na úhradu trov tohto konania.

Žalovaná listom zo dňa 28.9.2009 na základe dožiadania súdu predložila súdu spisové materiály k dopravným nehodám zo dňa 30.10.2002 na predmetnom motorovom vozidle, ktoré v súčasnosti patrí žalobcovi a zároveň doložila aj spisový materiál s fotodokumentáciou zabezpečený po nehode a poškodení tohto motorového vozidla dňa 13.6.2006.

Vzhľadom na skutočnosti, ktoré uviedli obaja účastníci konania súd považoval za potrebné nariadiť znalecké dokazovanie a z toho dôvodu uznesením sp. zn. 20C/24/2008-145 zo dňa 24.11.2009 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru doprava cestná a odvetvie nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel znalcom Ing. Igorom Holubcom. Zároveň konajúci súd týmto uznesením znalcom uložil, aby sa vyjadril či k dopravnej nehode došlo spôsobom ako to opisuje žalobca, ďalej uložil znalcom podľa priebehu dopravnej nehody určiť poškodenia vozidla, ktoré mohli vzniknúť na vozidle, určiť ich výšku s vyčíslením poistného plnenia, vypočítať všeobecnú hodnotu vozidla v prípade ak nesporné poškodenie pri dopravnej nehode dosiahne 70 % všeobecnej hodnoty vozidla, určiť výšku použiteľných zvyškov, či je možné vylúčiť poškodenia, ktoré boli poškodené predchádzajúcimi nehodami a podľa vlastného zistenia uviesť aj iné zistené skutočnosti, ktoré sú dôležité pre posúdenie vecí.

Dňa 24.5.2010 ustanovený súdny znalec Ing. Igor Holubec doručil tunajšiemu súdu znalecký posudok č. 32/2010 zo dňa 17.5.2010. V uvedenom znaleckom posudku súdny znalec na prvú položenú otázku, či k dopravnej nehode došlo spôsobom ako to opisuje žalobca uviedol, že vzhľadom k tomu, že v spise sa nenachádza zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody, plán miesta nehody ani fotodokumentácia z miesta nehody nie je možné posúdiť ako došlo k vzniku dopravnej nehody. Z toho dôvodu vychádzal iba z hlásenia škodovej udalosti a uviedol, že rozsah poškodenia pravej strany vozidla je vidieť na fotografiách nachádzajúcej sa na č.l. 99 tohto spisu a z technického hľadiska nie je možné vylúčiť, že k nehode došlo tak ako to opisuje žalobca. Na druhú otázku odpovedal, že po porovnaní fakturovaných prác a materiálu použitého pri oprave je možné konštatovať, že oprava vozidla bola vykonaná nad rámec rozsahu popisu poškodenia vzniknutého pri havárii a pri oprave bola vymenená kabína vodiča a sedačka vodiča, napriek tomu že nutnosť ich výmeny v zápise o poškodení nebola konštatovaná. Na tretiu otázku, ktorou mu bolo uložené vypočítať všeobecnú hodnotu vozidla v prípade ak nesporné poškodenie pri dopravnej nehode presiahne 70 % VŠH určiť aj výšku použiteľných zvyškov, odpovedal, že všeobecná hodnota vozidla ku dňu havárie bola 1 205 000.- Sk s DPH. Poškodenie vozidla dosiahlo 32,86 % všeobecnej hodnoty, takže hodnotu použiteľných zvyškov neurčoval. Na otázku, či je možné vylúčiť poškodenia, ktoré boli poškodené predchádzajúcimi nehodami znalec odpovedal, že podľa fotodokumentácie nachádzajúcej sa v spise nie je možné určiť, ktoré poškodenia boli spôsobené predchádzajúcimi nehodami. Na poslednú otázku, aby podľa vlastného zistenia uviedol aj iné skutočnosti, ktoré sú dôležité pre posúdenie vecí odpovedal, že pri vypracovaní posudku vychádzal zo všetkých údajov nachádzajúcich sa v spise a nezistil iné skutočnosti, ktoré by boli dôležité pre posúdenie vecí.

Dňa 25.8.2010 právny zástupca žalobcu doručil tunajšiemu súdu na jeho výzvu vyjadrenie k znaleckému posudku, v ktorom uviedol, že so záverom znaleckého posudku žalobca nesúhlasí. Predovšetkým poukázal na tú skutočnosť, že nemôže súhlasiť s tvrdením súdneho znalca Ing. Holubeca, že nebola vykonaná dodatočná obhliadka keď tvrdí, že dodatočná obhliadka bola vykonaná dňa 12.9.2006 pracovníkom poisťovne a to konkrétne Štefanom Horňákom, ktorý vykonal aj obhliadku dňa 21.6.2006, teda prvú obhliadku.

Na základe takto zistených skutočností súd uznesením č.k. 20C/24/2008-188 nariadil doplnenie znaleckého dokazovania znalcom Ing. Igorom Houbecom, v ktorom nariadil znalcom zaoberať sa námietkami právneho zástupcu žalobcu z č.l. 177 vykonaním obhliadky poškodenej kabíny vozidla a pri vypracovaní posudku vychádzať aj zo zápisu žalovanej o poškodení vozidla zo dňa 12.9.2006 a zo znaleckého posudku č. 92/2006 znalca Ing. Karola Koteleša, ktoré sú súčasťou spisu.

Dňa 15.2.2013 súdny znalec doručil súdu doplnok k znaleckému posudku pod č. 10/2013.

Súdny znalec vo svojom doplnku k znaleckému posudku uviedol, že dňa 1.10.2012 vykonal obhliadku poškodeného skeletu kabíny nákladného motorového vozidla a po preštudovaní zápisu o obhliadke zo dňa 12.9.2006 a obhliadke zo dňa 21.6.2006, dospel k záveru, že opravu vozidla po havárii zo dňa 13.6.2006 bolo potrebné vykonať v rozsahu uvedenom vo faktúre za opravu dodávateľa firmy BELOS s.r.o., Spišská Nová Ves, zo dňa 14.12.2006 po úprave cien náhradných dielov podľa databázy Autotax a vyčíslení nákladov na opravárenské práce s dohodnutou cenou normohodiny 26,56 Eur vypočítal náklady na opravu vozidla po havárii v sume 28 307,87 Eur s DPH. Po odrátaní spoluúčasti vo výške 10 % poistné plnenie malo predstavovať 25 477,08 Eur s DPH. Zároveň súdny znalec k dodatku k znaleckému posudku predložil súdu aj druhú alternatívu a to v prípade ak bolo dohodnuté plnenie poisťovne vo výške spôsobnej škody pri zohľadnení zhodnotenia vozidla vykonanou opravou a

to konkrétne na výšku škody 21 171,18 Eur s DPH pri odpočítaní spoluúčasti 10 % poisťné plnenie malo predstavovať 19 054,06 Eur s DPH.

Súd zo všeobecných poisťných podmienok zistil, v zmysle Článku 16 výpočet poisťného plnenia bolo dohodnuté, že v prípade poškodenia vozidla sú poisťným plnením účelne vynaložené a primerané náklady na opravu v nových cenách pokiaľ nebolo písomne dohodnuté inak.

Z toho dôvodu súd vychádzal z prevej alternatívy znaleckého posudku, teda zo sumy 25 477,08 Eur s DPH.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že súhlasí so znaleckým posudkom, teda jeho doplnkom a žiadal aby súd zaviazal žalovanú na úhradu istiny podľa spracovaného znaleckého posudku, t.j. vo výške 12 332 Eur spolu s úrok z omeškania odo dňa 1.5.2007 do zaplatenia.

Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že rozporuje požadované plnenie vo výške 12 332 Eur a to z toho dôvodu, že v tejto sume je už zarátané aj DPH a oni ako poisťovňa ak zistia, že ich klient je platcom DPH tak vyplácajú poisťné bez DPH.

Dňa 16.8.2013 žalovaná doručila tunajšiemu súdu oznámenie v právnej veci, v ktorom uviedla, že v zmysle platnej právnej úpravy zákona o DPH v zásade platí, že ak je platiteľom DPH, má nárok na odpočet v prípade, že nepreukáže opak, t.j., že v danom konkrétnom prípade nie je oprávnený uplatňovať nárok na odpočet DPH. Zároveň namietala aj uplatnené príslušenstvo pohľadávky, t.z. úrok z omeškania.

V zmysle ust. § 797 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Toto právo na plnenie vznikne ak nastane skutočnosť s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť, pričom plnenie je splatné do 15 dní len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť.

Právny zástupca žalobcu dňa 17.9.2013 doručil súdu vyjadrenie k oznámeniu žalovaného, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s názorom žalovaného, pretože vykonaná oprava opravcom je v zmysle zákona o daní z pridanej hodnoty považovaná za plnenie pre žalobcu, z ktorého je povinný odvieť DPH a nie si DPH uplatniť, čo je ale podstatné žalobca nie je platcom DPH, pretože v zmysle Rozhodnutia Obvodného úradu Rožňava, č. OŽP-Z/2009/03569-2 zo dňa 28.12.2009 má pozastavené prevádzkovanie živnosti od 1.1.2010 do 31.12.2014. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že v zmysle § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Čo sa týka uplatňovaného príslušenstva, t.j. úroku z omeškania žalobca poukazuje na Článok 11 ods. 1,2 Všeobecných poisťných podmienok, ktoré tvoria súčasť poisťnej zmluvy. Podľa Článku 11 ods. 1 ak vznikla povinnosť plniť je poisťovateľ povinný vyplatiť poisťníkovi ak nebolo dohodnuté inak poisťné plnenie vypočítané podľa ďalších ustanovení VPP a podľa podmienok dojednaných v zmluve.

Žalobca ďalej poukázal na tú skutočnosť, že dňa 4.4.2007 oznámil žalobcovi likvidáciu poisťnej udalosti po ukončení šetrenia a vykonal aj rekapituláciu poisťného plnenia.

Súd sa ďalej oboznámil listom zo dňa 31.10.2007, ktorým žalovaná oznámila, že prešetrila postup likvidácie po skončení, v ktorom zotrúva na pôvodnom výpočte primeraných nákladov na opravu poškodeného vozidla a ním uhradenú sumu vo výške 396 008.- Sk považuje za končenú z hľadiska likvidácie poisťnej udalosti. Má za to, že nešlo o poskytnutie zálohy a že žalobca si uplatňoval výšku škody v zmysle predloženej faktúry a znaleckého posudku a teda keďže žalovaná ukončila šetrenie poisťnej udalosti, likvidovala poisťnú udalosť s končenou platnosťou.

N základe takto zistených skutočností, tunajší súd rozsudkom sp. zn. 20C/24/2008-283 zo dňa 30.9.2013 rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 7 491,43 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň zaviazal žalovanú zaplatiť na účet súdu sumu 534,06 Eur z titulu spracovania znaleckých posudkov do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 3 243,65 Eur taktiež do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zaviazal štát vrátiť prostredníctvom Daňového úradu žalobcovi 100 Eur za zaplatený preddavok na znalecké dokazovanie.

Dňa 18.11.2013 žalovaná doručila tunajšiemu súdu odvolanie, ktorým napadla vyhovujúce výroky, ktorým ju súd zaviazal uhradiť žalobcovi sumu 7 491,43 Eur, ďalej výrok o povinnosti zaplatiť sumu 536,06 Eur na účet súdu za spracované znalecké posudky, ako aj jej povinnosti nahradiť žalobcovi trovy tohto konania.

Dňa 26.11.2013 doručil tunajšiemu súdu odvolanie aj žalobca a to proti výroku, ktorým bol jeho návrh v časti zamietnutý, t. j. týkajúci sa DPH, ako aj úrokov z omeškania.

Odvolací súd svojím uznesením sp. zn. 2Co/193/2014-315 zo dňa 14.4.2015 zrušil rozsudok napadnutej časti týkajúci sa výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, ako aj výroky o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 536 Eur za spracovanie znaleckých posudkov a vo výroku o trovách prvostupňového konania. Po vrátení vecí odvolacím súdom, súd nariadil pojednávanie na deň 11.1.2016, na ktorom právny zástupca žalobcu uviedol, že si uplatňuje sumu 4 840,59 Eur, t.j. rozdiel, ktorý súd nepriznal z dôvodu DPH a taktiež aj úrok z omeškania a to od 1.5.2007 vo výške 8,5% zo sumy 12 332,02 Eur do dňa 31.1.2014.

Vzhľadom na to, že dňa 1.2.2014 došlo k úhrade priznanej škody, teda istiny vo výšky 7 491,43 Eur, teda ďalej od 2.1.2014 si uplatňuje úrok z omeškania už iba zo sumy 4 849,59 Eur do zaplattenia.

Zároveň krátkou cestou doručil súdu potvrdenie o ukončení podnikania zo dňa 13.1.2015, nakoľko v predchádzajúcom konaní bolo živnostenské oprávnenie, teda podnikanie iba prerušené.

Právna zástupkyňa odporcu na tomto pojednávaní uviedla, že naďalej trvá na všetkých svojich vyjadreniach a námietkach. Ďalej uviedla, že dňa 16.12.2013 uhradili žalobcovi sumu 7 491,43 Eur, pričom predložila taktiež aj výpis počítačovej zostavy. Naďalej namietala uplatňovanú výšku DPH vo výške 4 840,65 Eur, ako aj úrok z omeškania, nakoľko z predchádzajúcich listinných dôkazov vyplýva, že už v roku 2006 uhradili žalobcovi vypočítanú sumu, ktorá sa týkala predmetného motorového vozidla, pričom im bol priložený aj príjmový doklad od opravcu predmetného motorového vozidla, z ktorého vyplýva, že suma fakturovaná faktúrou číslo 20061214 bola uhradená aj vrátane DPH. Ďalej uviedla, že odporca v roku 2007 sa nemohol dostať do omeškania, nakoľko výška poistného plnenia bola predmetom dokazovania v znaleckom posudku.

Ďalej právny zástupca žalobcu vo svojom prednese uviedol, že aj samotný odvolací súd sa už vysporiadal s titulom omeškania nakoľko na strane č. 4 svojho uznesenia uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania. Čo sa týka dane z pridanej hodnoty, poukázal na to, že nie je možné vychádzať iba z faktúry, nakoľko samotný žalobca uhradil opravárenskej firme iba tú sumu, ktorú dostal od žalobcu a následne uhradí po uhradení celej škody zo strany žalovanej.

Žalovaná poukázala na skutočnosť, že zo strany odporcu bola súdu doručená faktúra - daňový doklad č. 20061214 ako príjmový pokladničný doklad zo dňa 14.12.2006 na sumu 873 130.-SK, avšak vo faktúre je fakturovaná suma uvedená 473 130.-SK a preto je potrebné vykonať dokazovanie aká skutočná výška nákladov na opravu bola zo strany žalobcu uhradená.

Dňa 12.4.2016 tunajší súd dotazoval Daňový úrad v Spišskej Novej Vsi o zaslanie informácie pre daňovníka Belos s.r.o. Spišská Nová Ves, Drevárska 2 aby zabezpečil doklad o výške prijatej platby od odberateľa IGLI AUTO - Igor Lipták, Rožňava. Daňový úrad Rožňava telefonicky oznámil sudcovi, že nakoľko spoločnosť Belos s.r.o., Spišská Nová Ves, Drevárska 2 bol vymazaný z obchodného registra a u daňovníka nebola vykonaná daňová kontrola, nebolo možné zistiť požadované údaje, nakoľko tieto sa už nachádzajú v archíve.

Na pojednávaní konanom 13.6.2016 žalobca uviedol, že pokladničný doklad na sumu 873 130.-Sk, teda faktúra bola spoločnosťou Belos s.r.o. vystavená iba z toho dôvodu, aby bola podkladom pre zaplattenie zo strany spoločnosti ALLIANZ škoda, nakoľko ALLIANZ si neplnil toto plnenie, takže urobili storno tejto faktúry na konci roka a jeho auto ostalo v zábezpeke u Belosu s.r.o., takže si nemohli ani uplatniť odpočet DPH, o čom predložil súdu doklad z Daňového úradu v Rožňave, z ktorého vyplýva, že nadmerný odpočet 130 000.-Sk alebo 140 000.- Sk nerobili.

Žalobca zároveň krátkou cestou doručil súdu predmetné daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty, z ktorého súd zistil, že daňovník v tomto prípade žalobca dňa 9.1.2007 na Daňovom úrade v Rožňave

si uplatnil nadmerný odpočet iba v sume 39 605.-Sk, teda 1 314,64 Eur. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca si neuplatňoval nadmerný odpočet v sume 4 849,59 Eur, ktorá suma je predmetom tohto konania.

Právny zástupca žalobcu krátkou cestou doručil súdu vyjadrenie spoločnosti Belos s.r.o. teda opravcu poškodeného vozidla žalobcu k sp. zn. 20C/24/2008, v ktorom uviedol, že na základe objednávky p. Igora Liptáka vykonali opravu nákladného motorového vozidla značky Mercedes Benz Actros 1840 LS, D.: V.-XXXAL, na požiadanie objednávateľa vystavili faktúru č. 20061214 dňa 14.12.2006. K zdaniateľnému plneniu v zmysle tejto faktúry nedošlo, nakoľko táto bola vystavená len pre účely ALLIANZ - Slovenská poisťovňa a.s.. Belos s.r.o. si neuplatnil v zmysle zákona o DPH nárok na odpočet dane, pretože neboli splnené podmienky uvedené v zákone o DPH, podpísaný S. N., konateľ vymazanej spoločnosti Belos s.r.o., Drevárska 2, Spišská Nová Ves.

Súd v rámci dokazovania a to konkrétne z daňového dokladu - faktúra č. 20061214 spoločnosti Belos s.r.o. zistil, že žalobca spoločnosti Belos s.r.o., Spišská Nová Ves, ktorá vykonala opravu poškodeného motorového vozidla uhradil celkom 873 130.-SK, z čoho daň z pridanej hodnoty činila 139 407,30.- Sk, teda bez dane táto cena bola stanovená na 733 722, 70.-Sk, čo je 24 355,13 Eur a tieto skutočnosti potvrdzuje aj príjmový pokladničný doklad zo dňa 14.12.2006, ktorý bol vystavený na cenu bez DPH 733 722,70 Eur, 19% DPH 139 407,30 Eur a cena spolu s DPH 873 130.-Sk. Z uvedeného teda jasne vyplýva, že žalobca opravcovi uhradil celkom sumu 873,130 Eur, teda ja s DPH.

Podľa ust. § 49 ods. 1,2,3 zák. č. 222/2004 Z.z., o dani z pridanej hodnoty účinnom v čase plnenia v znení účinnom do 31.12.2006, právo odpočítať daň z tovaru alebo za služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť. Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ s výnimkou podľa ods. 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň :

- a) voči nemu uplatnená iným platiteľom tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané,
- b) ním uplatnená zo služieb a tovarov dodaných s inštaláciou alebo montážou dodávateľom alebo na jeho účet, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 2-4 a ním uplatnená z tovaru, pri ktorom je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 7 a 9,
- c) ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a,
- d) zaplatená správcovi dane v tuzemsku pri dovoze tovaru.

Podľa ods. 3 môže odpočítať daň z tovarov a služieb podľa ods. 2, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 28-41 s výnimkou poisťovacích služieb podľa § 37 a finančných služieb podľa § 39, ak sú poskytnuté zákazníkovi, ktorý nemá sídlo, miesto podnikania, prevádzkareň, alebo bydlisko na území európskych spoločenstiev alebo ak sú tieto služby priamo spojené s vývozom tovaru mimo územia európskych spoločenstiev.

Podľa ust. § 51 ods. 1 zák. č. 22/2004 Z.z., právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť ak:

- a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71,
- b) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. b) je daň uvedená v záznamoch podľa § 70,
- c) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. c) má faktúru od dodávateľa z iného členského štátu,
- d) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. d) má dovozný doklad potvrdený colným orgánom, v ktorom je platiteľ uvedený ako príjemca alebo dovozca.

Vzhľadom na skutočnosť, že v navrhovateľom prípade neboli splnené podmienky pre uplatnenie odpočtu dane z pridanej hodnoty podľa citovaného zákona ust. § 51 citovaného zákona, navrhovateľ nebol oprávnený si túto uplatniť v daňovom priznaní a preto nemohol daň zaplatenú za opravu motorového vozidla odpočítať od svojej daňovej povinnosti a v súčasnosti, kedy už nepodniká a nie je platcom DPH toto urobiť nemôže. Z daňového priznania na daň z pridanej hodnoty, ktoré bolo predložené súdu žalobcom v 4. štvrtroku v roku 2006, žalobca na obchodoch podliehajúcich dani z pridanej hodnoty na tejto dani zaplatil sumu 56 546.-Sk, čo je 1 876,98 Eur a prijal DPH vo výške 16 941.-Sk, čo je 62,33 Eur a teda nadmerný odpočet predstavoval sumu tak, ako bolo uvedené už vyššie 39 605.-Sk, čo je 1 314,64 DPH. DPH za opravu motorového vozidla zo dňa 14.12.2006 predstavovala sumu 139 407,30.-SK, čo je 4 627,47 Eur, ktorá nebola uplatnená zo strany žalobcu formou odpočtu dane, nakoľko žalobca pre odpočítanie tejto dane nemal splnené zákonné podmienky. Úhrada ceny za opravu motorového

vozidla, tak ako to vyplýva aj z faktúry bola spoločnosti Belos s.r.o. uhradená započítaním vzájomných pohľadávok, kde je v tejto faktúre uvedená ako záloha vo výške 400 000.-Sk.

Čo sa týka námietky žalovaného nároku navrhovateľa v časti zaplatenej DPH, pri čom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1Ncdo2/2007 zo dňa 29.1.2008 z obsahu tohto rozhodnutia vyplýva, že predmetom konania bola platba uskutočňovaná v roku 2002, teda za iného znenia zákona o DPH.

Najpodstatnejšou je však skutočnosť, že poškodená v uvedenom konaní bola platcom DPH a zaplatenú daň si mohla, resp. mala odpočítať. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu je potrebné poukázať na to, že skutočnou škodou za týchto okolností (pri nároku navrhovateľky na odpočet tejto dane) by nemohla byť aj navrhovateľkou zaplatená DPH. Situácia by bola iná, keby navrhovateľka ako poškodená platiteľkou DPH nebola, resp. ak by v konkrétnom prípade nebola oprávnená uplatňovať nárok na odpočet DPH.

V žalobcovom prípade nárok na odpočet DPH pri úhrade ceny opravy motorového vozidla nevznikol, tento nebol oprávnený si uplatňovať a ani si ho neuplatnil. Teda v tomto prípade táto suma neuhradenej DPH predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére žalobcu a ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Pri tom súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS 2221/07, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza: " Ak je za škodu považovaná ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a jej výška je daná rozdielom medzi majetkovým stavom poškodeného pred a po poškodení, musí ich rozsah náhrady škody zohľadniť výšku všetkých nutných prostriedkov, ktoré by bol poškodený nútený vynaložiť k obnoveniu pôvodného majetkového stavu, v danom prípade k oprave vozidla tak, aby bolo z technického hľadiska rovnako prevádzkovania schopné ako pred škodnou udalosťou. Súd musí nie len rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k výsledku spravodlivému, inými slovami - právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti a nie súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho, ktorého záujmu chráneného príslušnou normou. V danom prípade je zmyslom a účelom ustanovenia priznávajúceho poškodenému právo na náhradu škody zaistiť aby mu v plnej miere bola kompenzovaná ujma. V každom individuálnom prípade je preto potrebné starostlivo porovnať majetkový stav poškodeného pred vznikom škody a po vykonaní opravy poškodeného vozidla, pri čom rozsah náhrady peňazí musí zohľadňovať výšku všetkých ním vynaložených prostriedkov nutných k obnoveniu prevádzkyschopnosti vozidla, teda pôvodného majetkového stavu."

Teda súd ma za to, že keďže navrhovateľovi nebola DPH predstavujúca súčasť ceny za opravu vozidla nijako kompenzovaná, lebo si túto nemohol odpočítať z dane, predstavuje táto suma v plnej výške škodu na zaplatenie ktorej má nárok.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Škoda na motorovom vozidle vznikla v roku 2006, z listu žalovanej označenom ako likvidácia poisťnej udalosti zo dňa 4.4.2007 súd zistil, že škodu na vozidle žalobcu likvidovali rozpočtom nákladov na opravu na úrovni cien bez DPH v celkovej výške 440 009.- Sk pri odpočítaní spoluúčasti 10 %, čo činilo 44 001.- Sk, teda žalobcovi bolo poskytnuté poisťné plnenie 396 008.- Sk. Žalovaná ďalej listom zo dňa 31.10.2007 oznámila žalobcovi, že po skončení prešetrovania postupu likvidácie zotrváva na pôvodnom výpočte nákladov na opravu haváriou poškodeného vozidla a uhradenú sumu vo výške 396 008.- Sk má považovať za končenu z hľadiska likvidácie poisťnej udalosti. Z uvedeného súd má za preukázané, že k ukončeniu likvidácie poisťnej udalosti došlo dňa 4.4.2007.

Podľa ust. § 797 ods. 3 OZ, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poisťnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

Navrhovateľ si svoj nárok na náhradu škody u odporcu uplatnil riadne a včas. Odporcovi predložil všetky doklady preukazujúce jeho nárok na poisťné plnenie. Odporca mal k dispozícii všetky doklady

preukazujúce jeho nárok avšak tento splnil iba čiastočne. Bolo by nelogické, keby splatnosť poisťného bola posúvaná napr. o 10 rokov len na základe postoja odporcu, ktorý považoval pohľadávku navrhovateľa za spornú, napriek tomu, že mal k dispozícii rovnaké podklady akými navrhovateľ svoj nárok preukazoval aj pred súdom.

Súd má za to, že pokiaľ odporca poisťnú udalosť prešetril nesprávne a nesprávne tiež posúdil uplatnený nárok na náhradu škody a navrhovateľ sa jej zaplatať musí domáhať na súde, mal by za omeškanie s poisťným plnením niesť zákonnú zodpovednosť v podobe úrokov z omeškania s plnením peňažného záväzku, lebo všetky doklady preukazujúce výšku škody mal k dispozícii včas. Preto súd začiatok omeškania stanovil na deň 1.5.2007.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná po tom, čo bola rozsudkom tunajšieho súdu zaviazaná uhradiť žalobcovi sumu 7 491,43 Eur s dátumom odoslania peňazí 16.12.2013, si žalobca prevzal 2.1.2014. Súd priznal úrok z omeškania 8,5 % ročne odo dňa 2.1.2014 zo sumy 4 849,59 Eur. Súd zároveň priznal úrok z omeškania odo dňa 1.5.2007 vo výške 8,5 % ročne zo sumy 12 332 Eur do 31.1.2014. Pri stanovovaní úroku súd vychádzal aj z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd vylovil svoj právny názor, že z doposiaľ vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalovaný sa do omeškania dostal keď ďalej uviedol a poukázal na listy žalovanej, ktorými potvrdil, že zotrváva na pôvodnom výpočte a teda v danom prípade už nešlo v ďalšom období o vykonávanie šetrenia, ale o omeškanie s plnením.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby NBS platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba v čase prvého dňa omeškania predstavovala 4,25 %, teda dvojnásobok diskontnej sadzby predstavoval 8,5 %.

Z toho dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8, %. O trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.